

Telegrafforbund og flere Andragender om at faa gennemført en gennemsnitlig 8 Timers Arbejdsdag.

Som Følge heraf blev der i Ministeriet for offentlige Arbejder i December 1918 afholdt et Møde om disse Andragender. Til Stede ved dette Møde var to Medlemmer af Ministeriet og endvidere Generaldirektøren for Postvæsenet, Generaldirektøren for Statsbanerne og Generaldirektøren for Skattevæsenet. Det blev her overdraget Generaldirektøren for Statsbanerne under Samraad med de to andre Generaldirektører at udarbejde Udkast til et Svar paa Organisationernes Skrivelse, idet der dog fra Ministeriets Side blev givet det Direktiv, at man saa vidt muligt skulde følge den Linie, som var angivet i Statsbanernes Kommissionsbetænkning af 1918.

Derefter udarbejdede Generaldirektøren for Statsbanerne under Samraad med sine to Kolleger et Udkast til en Svarskrivelse til Organisationerne. Denne gik i det væsentlige ud paa følgende: Da Organisationerne til Støtte for deres Andragende om 8 Timers Arbejdstiden dels havde henvist til, at Københavns Magistrat nu havde indført denne Arbejdstid, og dels havde henvist til, at der nu var fremsat Lovforslag til Gennemførelse af 8 Timers Arbejdsdagen i Privatvirksomheder, henlede Generaldirektørerne Opmærksomheden paa, at det ikke kunde være forpligtende for Regeringen, hvilke Beslutninger Københavns Kommune havde taget vedrørende bemeldte Spørgsmaal, samt at det af Organisationerne omtalte Lovforslag alene angik private Virksomheder med kontinuerlig Drift, medens der ikke af Regeringen var taget Beslutning om ved Lov at gennemføre en 8 Timers Arbejdsdag i private Virksomheder i Almindelighed. I øvrigt hed det ordret i Udkastet: „Som det vil være Centralorganisationen bekendt, er den daglige Arbejdstid indenfor Statsbanetjenestens forskellige Grene meget forskellig; man har i Øjeblikket Tjenestetider paa gennemsnitlig baade under og over 8 Timer daglig. Regeringen er ved en Overvejelse af samtlige herhenhørende Forhold kommet til det Resultat, at en Regulering af de for Statens Tjenestemænd nu gældende Tjenestetider vel under Hensyn til den sociale Udvikling er begrundet og bør foretages, men man finder tillige, at hele dette Spørgsmaal i sig selv er saa indviklet og saa forskelligartet for de forskellige Tjenestestillinger, at det ikke paa tilfredsstillende Maade løses ved Opstilling af en Fællesformel om en gennemsnitlig daglig

Arbejdstid paa 8 Timer“. Og efter at man derpaa havde henvist til den Kommissionsbetænkning, jeg har omtalt, af 25de Januar 1918, hvori man enstemmigt udtalte sig for en Maksimalarbejdstid fra 8 til 12 Timer daglig, varierende efter Arbejdets Beskaffenhed og de særlige Forhold under Tjenestens Udførelse, fortsattes der i Udkastet til Svaret: „Idet man formener, at disse to Faktorer: Arbejdets Beskaffenhed og de særlige Forhold, under hvilke Tjenesten udføres, fremdeles maa øve deres Indflydelse, skal man udtale sin Beredvillighed til at antage det af Centralorganisationen opstillede Princip om en Arbejdstid paa gennemsnitlig ikke over 8 Timer daglig for Statens Tjenestemænd, saaledes dog at denne Maksimalarbejdstid alene vil være at indføre, forsaavidt angaar Arbejdsudførelser, der med Hensyn til Intensitet maa siges at være af normal Beskaffenhed, navnlig ogsaa i Sammenligning med Arbejde, der udføres i privat Virksomhed. For Arbejdsudførelser, der falder udenfor denne Ramme, maa Tjenestetidens Længde fastsættes under Hensyn til de konkrete Forhold.“

Dette er Hovedindholdet af det Udkast til en Svarskrivelse, som blev udarbejdet af Generaldirektøren for Statsbanerne med Tilslutning af Generaldirektørerne for Skattevæsenet og Postvæsenet. Dette Udkast gik saa til den daværende Regerings Overvejelse, og Resultatet af denne Overvejelse blev Statsministeriets Skrivelse af 15. Januar 1919 til Fagministerierne.

Det hedder her efter nogle indledende Bemærkninger: „I Erkendelse af, at Forelæggelse og Gennemførelse af nye Lønningslove efter Lønningskommissionens Forslag paa Grund af Krigsforholdenes Vedvaren tidligst vil kunne ske i Rigsdagssamlingen 1919—20, skal man imidlertid, efter at Spørgsmaalet er blevet overvejet indenfor den samlede Regering, herved udtale sin Beredvillighed til for Told- og Trafiketatens Vedkommende allerede nu at søge gennemført en gradvis Opfyldelse af Centralorganisationernes Ønske om, en Arbejdstid for Statens Tjenestemænd paa gennemsnitlig ikke over 8 Timer, saaledes at fornødne Afvigelser paa Grund af Arbejdets Beskaffenhed og særlige Forhold kan foretages ud fra de i nævnte Betænkning fremsatte Synspunkter“ (Betænkning af 25. Januar 1918). Saa vidt mig bekendt havde Statsministeren forhandlet i Forvejen med Tingenes Finansudvalg, i alle Tilfælde med Folketingets Finansudvalg, som derefter havde drøftet Sagen med Partierne. Jeg